

2003

Eleccions municipals

PLATAFORMA PER CATALUNYA

PROGRAMA ELECTORAL

plataforma
PXC
catalunya

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ
2. UN PROJECTE ÈTIC AL SERVEI DEL CIUTADÀ
3. EL MUNICIPALISME
4. POLÍTICA SOCIAL
5. POLÍTICA CULTURAL
6. SEGURETAT CIUTADANA
7. URBANISME

1. UN PROJECTE ÈTIC AL SERVEI DEL CIUTADÀ

Plataforma per Catalunya és un partit polític català, democràtic, amb vocació europea i decididament innovador. Els seus valors bàsics són la veritat, la justícia i la llibertat, els quals confegeixen l'eix d'un projecte de vertebració ètica de Catalunya sota la bandera dels Drets Humans. Així, front el relativisme moral de la societat de consum, PxC afirma de manera rotunda que patim una crisi de valors traduïda en creixents taxes de delinqüència, corrupció política, terrorisme, sectes, drogaaddicció i altres lacres semblants.

Plataforma per Catalunya lluita, respectant les vies legals i constitucionals, per preservar la identitat catalana en el marc de la civilització europea occidental, especialment davant l'amenaça del multiculturalisme i, sobretot, de la progressiva però inexorable implantació de la cultura islàmica a casa nostra. El partit considera que el pluralisme és una forma concreta i específica de cultura que sols ha sorgit a occident i, en aquest sentit, resulta incompatible amb una societat multicultural. Per tant, Plataforma per Catalunya no rebutja els immigrants com a persones: el que combat és la implantació al nostre país de cultures basades en la intolerància, el fanatisme i la vulneració dels drets fonamentals.

1.1 - Refundar la democràcia des dels ajuntaments

La participació ciutadana, fonament de la democràcia, no es limita a anar a votar. Fets històrics com el del PRI a Mèxic demostren que es pot votar sota un règim totalment controlat pel poder. Calen polítiques socials que allegerin la càrrega immensa de la feina a una època on a les famílies hi treballen tots dos -dona i home- però tot i així el sou no arriba per a tenir fills o per a educar-los com Déu mana, menys encara per a "participar" d'alguna manera en la gestió de la cosa pública. Plataforma per Catalunya vol fer possible una democràcia popular més enllà del neoliberalisme caduc que la liquidació ideològica de les esquerres obsoletes ha deixat com a única opció vàlida.

Tanmateix, els nostres governants ens volen convèncer de què ja vivim en una democràcia i que no cal modificar-ne res de substancial. Ara bé, la democràcia no és una entitat fixa, sinó un procés històric permanentment obert a noves conquestes i a una creixent transparència i participació ciutadana. Al segle XIX ja existia un sistema democràtic, però les dones no hi tenien dret de vot. A més, sols hi participaven els homes amb un determinat nivell de renda.

Era l'anomenada democràcia censal, on en canvi sí votaven els morts quan així interessava al cacic de torn. Si les dones i els treballadors s'haguessin empassat el conte que llavors explicava la classe política, a saber, que tot estava ja fet –final de la història- i no calia anar-hi més enllà, a hores d'ara el sufragi universal seria qualificat d'utopia fantasiosa pròpia de radicals.

El que hi ha a casa nostra i a tot l'occident és una altra forma de democràcia, la liberal, però no la democràcia per excel·lència, absoluta, intocable i definitiva. És una democràcia controlada pel poder a través de la premsa, els jutjats, la inestabilitat del mercat de treball i els mecanismes de desmobilització política de la societat de consum, que allunyen els ciutadans dels grans centres de decisió i els converteixen en súbdits voluntaris. En realitat, la democràcia acaba de començar i es inseparable de la vinculació directa del ciutadà amb el seu ajuntament, procés que ha d'anar acompanyat d'una veritable descentralització i traspàs de competències a l'àmbit comarcal i municipal.

2. EL MUNICIPALISME

El paper reservat als ajuntaments en el projecte polític de PxC és fonamental. En efecte, és sabut que, tot reprenent l'herència de l'antiga ciutat grega, els nuclis urbans de l'alta edat mitjana foren el bressol de la civilització occidental moderna. Civilització prové del llatí *civitas*, que es tradueix per ciutat. A la inversa, la decadència de la república romana va anar acompanyada del despoblament urbà i de l'aparició de grans propietats autàrquiques al bell mig del camp, on l'home antic passà de ciutadà lliure a súbdit d'un terratinent totpoderós que reproduïa en petit la figura despòtica de l'emperador. Les ciutats medievals on, al voltant de l'any 1000, reneix la civilització, són illes de llibertat en lluita contra l'opressió feudal. A les ciutats, efectivament, apareixen les formes modernes de democràcia, pensament filosòfic racional i economia mercantil preindustrial. Així, el primer parlament europeu es detecta a Barcelona a finals del segle XIII. El primer filòsof en una llengua neollatina és el català Ramon Llull. Catalunya, conquerint a l'islam els territoris romano-germànics que aquest s'havia annexionat per la força, és també una de les nacionalitats pioneres que desenvolupa pel seu compte l'empresa racional basada en el càlcul econòmic i mercantil. En definitiva, el nostre poble va ser una espurna de llum civilitzadora a l'alba de l'occident, però aquest fet és inseparable del fenomen de la ciutat.

En l'actualitat tothom pot observar el greu deteriorament dels principis ètics i socials a mans d'una petita elit d'aristòcrates de l'economia. La figura del senyor feudal ha estat substituïda per la de la gran corporació financera, tecnològica o industrial que mou recursos superiors als de països sencers i és inseparable de la perversió del sistema democràtic. Es tracta d'un poder econòmic parasitari –la famosa bombolla financera– més enllà de qualsevol control dels ciutadans. No sols no és controlat aquest poder, sinó que és ell el que fiscalitza la docilitat de les institucions mitjançant els polítics corruptes de tots els partits.

Els polítics que ens governen són, en efecte, una casta corrupta sense remei. No és que hi hagi més o menys corruptes, sinó que tot l'aparell de poder es fonamenta en el clamorós silenci de la corrupció. La mentida sistemàtica i inexorable converteix tothom en còmplice dòcil, car tothom té alguna cosa a ocultar. I la descomposició del sistema democràtic comença per la seva base, precisament als ajuntaments, on impera un despotisme sense escrúpols. Aquí no cal furgar gaire perquè els hipòcrites dels fals humanitarisme pro-immigració mostrin el seu veritable rostre. La ideologia real dels qui volen afavorir la immigració descontrolada resta reflectida en les pràctiques mafioses que envolten el món del urbanisme, en les comissions que es cobren a canvi de les llicències, en les requalificacions fraudulentament, etcètera.

Tot aquest dispositiu, que encareix el preu del sòl i la vivenda, acaba sempre repercutint en les butxaques dels ciutadans, de les famílies, que veuen com els dos cònjuges han de treballar perquè una nòmina sencera ha de ser ja invertida sols en pagar hipoteques monstruoses fins a la jubilació. Ciutadans que no poden tenir fills perquè la inestabilitat de la vida laboral, els contractes precaris, el deute permanent davant els bancs, han convertit la seva existència en un nou feudalisme, en un esclavatge refinat on el poder financer sempre guanya.

2.1 - Fi del pujolisme, aires de llibertat

El municipalisme implica reconstruir la democràcia de sota-rel. Establir límits socials al preu del sòl, combatre l'especulació prohibint per llei la tinença de pisos buits i la inversió especulativa en vivendes, fundar inspeccions d'afers urbanístics als consells comarcals i reduir al màxim els interessos hipotecaris. Que un dels dos cònjuges pugui deixar de treballar i dedicar-se a l'educació dels fills, única forma de redreçar la taxa de natalitat i impedir, sense recórrer a la immigració massiva, la bancarrota de la seguretat social. En definitiva, no pot ser que, per exemple, els lloguers estiguin per sobre del salari mínim interprofessional i tothom ho accepti com una situació normal: aquest és un autèntic atemptat a la ciutadania que fa impossible la participació democràtica.

El cost de la vivenda té implicacions polítiques directes. El poble català no pot seguir ignorant que l'opressiu caciquisme imperant s'acabaria quan la caiguda de la taxa de natalitat provocada pels poderosos fes pujar el preu de la mà d'obra, justament allò que l'entrada descontrolada d'immigrants famolencs té la intenció d'impedir en benefici dels de sempre. Un benefici, repeteixo, no sols econòmic sinó també polític, perquè al treballador permanentment intimidat per la por a l'atur, que ha de pagar el pis a final de mes i defuig afegir altres problemes a la seva atrafegada existència, no li queda temps ni energia per fer efectiva aquella famosa "participació ciutadana" de la qual tant parlen els polítics i tan poc fan per promoure de manera real i efectiva.

Plataforma per Catalunya sorgeix amb la idea que cal endegar la reconstrucció ètica de la civilització occidental a partir dels continguts de la seva pròpia tradició il·lustrada, cristiana i humanitària. Els Drets Humans són la veritable religió de l'occident, incompatible amb la implantació de l'islam però també amb l'imperi antidemocràtic de les corporacions transnacionals. Aquesta reconstrucció institucional passa pel desenvolupament del sistema democràtic més enllà del liberalisme i del fals nacionalisme de Convergència, procés que comença als ajuntaments, a la mateixa civitas -ciutat- on nasqué la nostra cultura pluralista i on els catalans vam deixar de ser una tribu per a transformar-nos en una societat.

3. POLÍTICA SOCIAL

La política social d'una democràcia popular –per oposició a la democràcia liberal- ha de garantir als ciutadans, més enllà dels mecanismes del mercat, els següents béns de benestar:

- 1) una feina estable amb contractes indefinits,
- 2) una retribució laboral individual suficient per a fundar una família de, si més no, tres fills, de manera que l'altre cònjuge pugui ocupar-se de tenir cura dels petits;
- 3) una vivenda amb un cost no superior al 25% de la nòmina del cònjuge que treballi;
- 4) un sistema de guarderies populars gratuïtes i d'alta qualitat que faci possible la participació ciutadana dels adults en tasques polítiques i de voluntariat.

Quan això no existeix, governi la dreta o l'esquerra, ens trobem davant d'una estafa política.

Actualment, emperò, el més habitual són els contractes temporals, retribucions de 600 euros mensuals i lloguers superiors al salari mínim. Evidentment, aquesta situació és tolerada per una classe política que, en teoria, representa la voluntat popular, amb la qual cosa s'arribaria a la conclusió absurda de què és el mateix poble qui estableix les condicions del seu propi esclavatge. Com que això no té sentit, el que hem d'entendre és que la voluntat popular ha estat segrestada per una màfia corrupta que actua de forma sistemàtica contra el poble, l'explota i domina de forma manipuladora i provoca la seva extinció física suplint els treballadors de la terra amb immigrants barats que destrueixen la cultura autòctona, tot plegat en nom un "mercat mundial" de consumistes idiotitzats que supleixin llurs drets i dignitat ciutadana per programes com "El Gran Hermano" i la resta de la telebasura. Aquesta és la nostra democràcia! Aquesta és la veritat que tots els polítics, Pujols, Maragalls, Saurès, Piqués i Carod-Rovires, contribueixen a ocultar!

3.1 - Subvencions i ajuts socials

La immensa majoria dels ciutadans es senten escandalitzats pel greuge comparatiu que es detecta a tot arreu en els criteris d'adjudicació d'ajuts socials. Sembla ser que si hom no pertany a determinats col·lectius (immigrants, gitanos, drogaaddictes, etcètera) no rebrà cap tipus de subsidi social encara que el necessiti. L'assistència social, la Creu Roja i altres entitats semblen obeir a instruccions polítiques molt concretes. Plataforma per Catalunya vol acabar amb aquesta injustícia.

El nostre partit suprimirà els ajuts basats en l'anomenada "discriminació positiva" a favor dels immigrants i els grups marginals, tot aplicant-hi criteris

objectius individualitzats que tinguin en compte la persona concreta i la seva situació. Quan Plataforma per Catalunya governi els ajuntaments, el fet de ser un ciutadà català no sols deixarà de ser una dada perjudicial de cara a obtenir un ajut social, sinó que més aviat es tindrà molt en compte el fet que la persona que demana ajut hagi nascut a aquest país i pagat els seus impostos, cosa que no han fet els qui actualment monopolitzen les subvencions.

3.2 - Treball

El treball és un bé preat que no abunda i Plataforma per Catalunya es nega a acceptar l'argument habitual segons el qual determinades feines les fan els immigrants perquè no volen fer-les els del país. El que passa és que els immigrants rebenten el mercat laboral acceptant ofertes a preu de saldo, gairebé en condicions d'esclavatge, i ja els hi va bé. Els responsables d'aquestes pràctiques empresarials haurien d'anar a la presó, però no són competència de l'ajuntament els temes que corresponen a la inspecció de treball. Tanmateix, és fals que tots els immigrants treballin en llocs mal pagats. En molts casos, es dóna prioritat als immigrants o s'afavoreix llur presència laboral amb incentius fiscals per motius de clientelisme polític.

Plataforma per Catalunya té el deure de combatre aquesta política discriminatòria sense cap mena de contemplacions. Allà on el nostre partit governi, els ajuntaments crearan una oficina laboral per la qual hauran de passar totes les ofertes de treball, que seran adreçades en primer lloc a les persones del país que s'hagin inscrit demanant feina. Els naturals (nacionalitat espanyola) tindran sempre prioritat per obtenir un lloc de treball davant qualsevol immigrant. L'ajuntament sancionarà amb multes milionàries els empresaris que incompleixin aquesta normativa i adjudiquin llocs de treball sense registrar-los abans a l'oficina laboral del municipi, llevat que aquestes adjudicacions es facin directament a catalans.

3.3 - Família

La família ha estat i és el centre de la nostra societat i cal recuperar-ne el valor històric. És un deure de l'ajuntament ajudar les famílies catalanes que ho necessitin i recolzar, motivar i, si cal, incentivar la gent jove autòctona perquè pugui crear nous nuclis familiars. És menester augmentar l'índex de natalitat de manera que no calgui recórrer als immigrants com a excusa per a destruir la nostra cultura en profit del "mercat mundial". En aquest sentit, els ajuntaments tenen per davant una tasca immensa en el camp de les escoles bressol, les quals han de ser suficients i gratuïtes, és a dir, concebudes com un servei públic qualsevol, i no com una mena de luxe o bé escàs. Fer compatibles família, treball i participació ciutadana ha de ser l'eix de la política social d'una societat desenvolupada, perquè en cas contrari senzillament ens extingirem com a poble.

4. POLÍTICA CULTURAL

La cultura és un importantíssim pilar de convivència, de realització personal i de progrés. No podem consentir ni consentirem cap tipus de manifestació cultural que atempti contra els Drets Humans, discrimini les dones i infiltri el terrorisme moral a casa nostra. Plataforma per Catalunya considera que el de la immigració és sobretot un problema cultural, perquè el que hom rebutja no és la persona de l'immigrant, sinó la implantació a Catalunya de determinades cultures que són portadores de valors incompatibles amb la civilització europea. Així ho explica clarament el nostre document ideològic fundacional: "La Plataforma per Catalunya no s'oposa a la immigració, sinó a la instal·lació d'immigrants musulmans al nostre país, fenomen que pot suposar a llarg termini una clara amenaça per a la nostra cultura, ja que entenem que la xara (lleï islàmica), comporta elements ideològics de rebuig als Drets Humans i, per tant, no podem tolerar que aquesta forma reaccionària de religió adquireixi preponderància a casa nostra" (Declaració Programàtica, 5.2). Plataforma per Catalunya no combat l'islam quant creença religiosa privada que afecti la consciència de persones concretes, sinó quant cultura expressament oposada als principis d'una societat pluralista i democràtica.

4.1 - Fonaments jurídics

La Constitució i les lleis protegeixen les diferents confessions i, en aquest sentit, la política no pot intervenir-hi sense vulnerar el pluralisme. Tanmateix, la llibertat religiosa té uns límits que el mandat constitucional, els textos internacionals de Drets Humans i la legislació vigent deixen també molt clars.

Per tant, dins el capítol de política cultural, Plataforma per Catalunya pot, en justícia, oposar-se a la lleï islàmica fent abstracció de la religió. El recurs de l'islam a la legislació humanitària, en concret a l'art. 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans o el 16 de la Constitució, és una burla a la intel·ligència i una maniobra que es desemmascara amb la simple lectura de l'Alcorà.

En efecte, les justificacions de la discriminació de les dones les posa l'Alcorà en declaracions inequívokes, com ara que "Les dones tenen drets equivalents a llurs obligacions, de conformitat amb l'ús, però els homes estan un grau per sobre de les dones" (Sura 2, Aleïa 228). Aquest postulat de superioritat masculina atempta ni més ni menys que contra l'article 1 de la Declaració Universal dels Drets Humans, quan prescriu que "Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets". Tanmateix, la defensa religiosa de la inferioritat femenina és sols el primer pas per a legitimar els maltractaments físics i psíquics: "Amonesteu les esposes quan tingueu por que es rebel·lin, deixeu-les soles al llit, pegueu-les!" (Sura, 4 Aleïa 34). La xara (lleï islàmica) no està protegida per la legislació sobre llibertat ideològica, la qual sotmet l'esmentat

dret al compliment d'una sèrie de principis universals que resten per sobre de qualsevulla religió. L'islam incorre en transgressió flagrant de l'art. 5 de la Declaració Universal dels Drets Humans, que estableix el següent: "Ningú no serà sotmès a tortures ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants", a més de l'art. 7 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics i de la totalitat del text de la Convenció contra la tortura i altres tractes o penes cruels, inhumanes o degradants.

Capítol a part mereix la vulneració de la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona. En aquest text, a més de condemnar qualsevulla distinció, exclusió o restricció basada en el sexe, imposa als estats l'adopció de mesures orientades a modificar els patrons socioculturals de conducta d'homes i dones, per tal d'assolir l'eliminació dels prejudicis i les pràctiques consuetudinàries i de qualsevol altra mena que es basin en la idea d'inferioritat o superioritat de qualsevol dels sexes. En definitiva, els estats hauran de promoure "totes les mesures adequades, fins i tot de caràcter legislatiu, per tal de modificar o derogar lleis, reglaments, usos o pràctiques que constitueixin discriminació contra la dona" (art. 2.g). Per tant, existeix un mandat constitucional que obliga a "modificar o derogar" la llei islàmica, i en aquest sentit Plataforma per Catalunya es limita a aplicar la legislació internacional de Drets Humans recollida per l'art. 10 de la Constitució i l'art. 8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Finalment, l'islam no pot emparar-se en l'art. 18 de la Declaració Universal dels Drets Humans per defensar la xara, atès que, segons la mateixa declaració, "res en aquesta Declaració no podrà interpretar-se en el sentit que doni cap dret a un Estat, a un grup o a una persona a emprendre o a realitzar actes que tendeixin a la supressió de qualsevol dels drets i llibertats que s'hi enuncien", a saber, en aquests cas, els drets fonamentals de les dones.

4.2 - Mesures penals d'expulsió

Pel que fa a les mesures que Plataforma per Catalunya pensa adoptar per aturar la implantació de la llei islàmica a casa nostra, són les següents: 1) una nova política d'immigració que estableixi quotes de procedència i redueixi a zero la corresponent a persones que acceptin la llei islàmica, expulsant "de forma immediata i sense cap mena de negociació" els immigrants il·legals (Declaració Programàtica, 5.4); 2) legislació penal que posi fora de la llei els preceptes islàmics de la xara (llei islàmica) que impliquin la vulneració dels Drets Humans; 3) expulsió del país de les persones que pertanyin a grups i corrents islàmics ja instal·lats que insisteixin a reivindicar-los (Declaració Programàtica, 5.6). En aquest sentit, és a dir, com a mesura que desenvolupa l'anterior, cal entendre l'afirmació segons la qual Plataforma per Catalunya fomentarà la repatriació de la població islàmica i a tal efecte proposarà les reformes legals i constitucionals per tal de retirar la nacionalitat i reduir la

presència islàmica a casa nostra fins a nivells que el poble català consideri tolerables (Declaració Programàtica, 5.7). L'objectiu del nostre partit és que sols els islàmics espanyols d'origen puguin continuar residint al país.

En efecte, atesa la idiosincràsia de la religió musulmana, la reforma interna de la llei islàmica adequant-la a les prescripcions de la doctrina dels Drets Humans és gairebé impossible. De manera que la població àrab o africana que reafirmi públicament la validesa de determinats preceptes antidemocràtics, restarà ex hipòtesi fora de la legalitat, tot incorrent en un delicte castigat amb pena d'expulsió quan no es tracti d'espanyols d'origen. La Constitució estableix efectivament que "cap espanyol d'origen no podrà ser privat de la seva nacionalitat", amb la qual cosa es deixa oberta la porta a què, en els casos previstos per la llei, sí puguin ser privats de la nacionalitat aquells que l'hagin adquirit com a resultat d'un procés administratiu. Així, segons l'art. 25 del Codi Civil, llei 18/1990, de 17 de desembre, als espanyols que no ho siguin d'origen se'ls retirarà la nacionalitat quan per sentència ferma siguin condemnats a la seva pèrdua i quan entrin voluntàriament al servei de les armes o exerceixin un càrrec públic a un Estat estranger contra la prohibició expressa del govern. Pel que fa a la Declaració Universal dels Drets Humans, també accepta la possibilitat d'una privació de nacionalitat, sempre que no sigui arbitrària (art. 15.2), com ara la basada en la vulneració flagrant de la pròpia Declaració.

Per tant, PxC, respectant els Drets Humans que vol defensar en tot moment, exhaurirà les vies legals i constitucionals al seu abast per tal d'impedir la implantació d'una comunitat basada en la llei islàmica, amb el perill que aquest fenomen podria suposar per a una societat que s'inspira en principis democràtics i ja té prou feina a defensar-los davant els seus enemics interns (la ultradreta i l'extrema esquerra). Un cop més, en limitar els drets de l'islam com a fet cultural, el nostre partit no fa una altra cosa que aplicar la doctrina dels Drets Humans, la qual no sols empara sinó que obliga els mandataris a fer "complir les justes exigències de la moral, de l'ordre públic i del benestar general en una societat democràtica" (Declaració Universal, art. 29.2). Són aquestes "limitacions establertes per la llei" les que PxC pretén fer efectives davant un projecte teocràtic profundament regressiu que, aprofitant la baixa taxa de natalitat dels països desenvolupats, de la qual són responsables el liberalisme i la seva societat de consum, intenta convertir l'occident en un camp de batalla cultural on, a llarg termini, els valors de racionalitat, llibertat i democràcia quedin sotmesos a ideologies de fanatisme i simplicitat tan extremes com ara la que resta reflectida a l'Alcorà.

4.3 - Activitats culturals de defensa i promoció dels Drets Humans

Plataforma per Catalunya promourà les reformes legislatives adients a fi d'impedir que la religió musulmana es serveixi de l'empara legal i constitucional per a difondre preceptes i valors contraris als Drets Humans, però mentre aquesta reforma, que ultrapassa de bon tros l'àmbit municipal, no es faci efectiva, les activitats locals del partit contra l'arrelament social de la llei islàmica es manifestaran en positiu en la defensa i promoció dels Drets Humans com a elements propis de la cultura occidental.

Entenem, en efecte, que cal enfortir la consciència col·lectiva sobre la identitat cultural, ètica i institucional de la societat catalana. La principal característica innovadora d'aquesta tasca serà la vinculació dels Drets Humans a la naturalesa cultural d'occident, és a dir, no es difondran els Drets Humans en abstracte quant pures normes jurídiques, sinó com a producte cultural europeu del qual participa la cultura catalana.

Les activitats esmentades inclouran, a tots els municipis on governi PxC, el Programa Cultural "Ciudadans per un Projecte Ètic", el qual haurà d'incidir decisivament en el proper Fòrum Universal de les Cultures (2004). A més, es crearà un òrgan de coordinació intermunicipal de manera que el Programa esmentat pugui influir a d'altres municipis on les idees d'autoafirmació occidentalista encara no hagin obtingut influència social. En aquest sentit, els ajuntaments finançaran la fundació d'entitats cíviques que puguin rebre subvencions municipals actualment destinades a suposades ONGs d'integració d'immigrants o defensa de la lluita armada a Catalunya. Les esmentades Entitats Cíviques, independents del partit, podran participar en els òrgans previstos per l'article 58 de la llei municipal catalana sobre participació de la ciutadania en el govern local, i han d'assegurar la permanent mobilització ciutadana contra els preceptes de la llei islàmica, actuant en tot moment d'acord amb els principis del codi deontològic establert pel Programa Cultural matriu.

4.4 - Activitats municipals de control

Plataforma per Catalunya garanteix a tots els ciutadans que, allà on governi, l'ajuntament controlarà l'ús de locals públics o el gaudiment de subvencions municipals per part de persones, grups o entitats que recolzin, fomentin o siguin tolerants amb activitats contràries als Drets Humans. Així, en els protocols d'actuació, les ordenances i els reglaments municipals que s'aprovin a tal efecte, es prohibirà de donar cap mena de facilitats per a la difusió de preceptes que atemptin contra els drets de la dona, defensin la violència de qualsevol mena i, en general, neguin la validesa dels valors fonamentals de la societat pluralista.

4.5 - Normalització de la llengua catalana

Plataforma per Catalunya lluitarà pel foment dels Drets Humans a l'ensenyament amb una assignatura de "Drets Humans i Cultura Europea". A més, exercirà als municipis activitats de control docent prohibint la difusió entre nens i joves de preceptes que puguin ser contraris als Drets Humans o justificar la seva vulneració.

Pel que fa a la normalització de la llengua catalana, s'aplicaran un cop més les directrius del Programa Cultural "Ciutadans per un Projecte Ètic", en els següents termes: a) l'ensenyament del català no és sols l'aprenentatge d'una llengua, sinó dels valors democràtics que inspiren la cultura catalana des dels seus orígens; b) Catalunya és un país bilingüe amb una forta presència de castellanoparlants (el 50% de la població) i cal anar cap a una síntesi cultural centrada en valors institucionals i democràtics i no en una imposició legal de la llengua catalana i en un hegemonisme ètnic que pugui nodrir-ne el rebuig, més si tenim en compte que amplis sectors de la població castellanoparlant viuen a municipis marginals i mai no s'han integrat de debò a la societat catalana, de la qual no se senten membres de ple dret després de vint anys de racisme pujolista; c) el Programa Cultural "Ciutadans per un Projecte Ètic" trencarà amb l'esquema convergent que contempla tot el que sigui hispànic com un enemic a batre, adreçarà els seus esforços a detectar i fomentar les arrels comunes de les cultures hispàniques i, des d'una perspectiva occidentalista, difondrà la germanor entre les diferents comunitats europees que conviuen a Catalunya; d) l'aprenentatge del català haurà de ser el resultat voluntari de l'orgull de pertànyer a un poble on els valors democràtics s'hagin desenvolupat de forma més profunda i àmplia que a la resta del món, a la determinació conscient de preservar el marc cultural que ha fet possible la dignificació real dels ciutadans i llur benestar social, tot superant la virtual misèria i opressió de les terres de procedència i, en general, haurà de ser la culminació espiritual del sentiment de ser ciutadà català com un bé preat i un deure de combatre les injustícies.

4.6 - Promoció de la dona

En el marc de l'article 68 de la llei municipal catalana, Plataforma per Catalunya es compromet a enfortir la consciència de les ciutadanes catalanes pel que fa a la vulneració dels Drets Humans inherent a la llei islàmica. Així, atès que la xara afecta molt especialment els drets fonamentals de la dona, el Programa Cultural "Ciutadans per un Projecte Ètic" dedicarà un capítol específic d'activitats a la promoció de la igualtat femenina i a la defensa de la dona contra els mals tractes domèstics, amb la finalitat de vincular aquests drets al marc institucional de la cultura occidental i, per tant, a la necessitat de què les dones es mobilitzin contra l'amenaça latent que suposa, per al sexe femení, la creixent implantació de la religió musulmana.

5. SEGURETAT CIUTADANA

Sense seguretat no hi ha llibertat. La seguretat és el dret més irrenunciable dels ciutadans, perquè la criminalitat abusa en primer lloc dels qui es troben en una situació de feblesa. Tanmateix, la delinqüència i els actes violents progressen ara per ara a Catalunya de manera alarmant. Actualment estem patint una autèntica eclosió d'inseguretat: el nombre de transgressions penals s'ha multiplicat en un 40% i a més es detecta la implantació d'una criminalitat organitzada, procedent de l'estranger, que fins ara era poc important a casa nostra. Robatoris, terrorisme, agressions, màfies de la prostitució, assalts a domicilis en presència dels propietaris, abusos sexuals i violacions i, a segons quins barris, tràfic de drogues que es practica a la llum del dia amb total impunitat... Tot i que s'intenta convèncer la ciutadania del contrari, hi ha una relació directa entre aquest sobtat augment de la delinqüència i la darrera allau d'immigrants il·legals i famolencs que, en no trobar feina, es veuen abocats al crim. Així, l'esmentada onada delictiva s'afegeix a la que va caracteritzar durant la transició democràtica els inicis de la societat de consum, amb la relativització de totes les normes morals promoguda per l'esquerra i la implantació cultural de les drogues com a causa primera de desviació social. Ara bé, si abans de l'arribada massiva i descontrolada dels immigrants tercermundistes teníem un augment constant però progressiu de la delinqüència (la població penitenciària, amb un 70% de drogaaddictes o narcotraficants, es multiplicà per quatre des de la primera victòria electoral del PSOE), el que hom constata a hores d'ara és una autèntica explosió de violència i barbàrie, una crisi galopant del concepte de seguretat que les autoritats tracten d'ocultar als ciutadans amb inacabables campanyes de propaganda televisiva, a fi d'impedir la justa reacció política dels principals perjudicats.

La seguretat forma part del conjunt de béns (vivenda, educació, cultura, medi ambient, sanitat, etcètera) que seria absolutament irresponsable deixar al lliure albir del mercat, segons reclama el neoliberalisme, perquè no són béns de consum sinó de benestar, constitutius de la persona en el marc d'una societat civilitzada. L'administració pública representa, en aquest sentit, el paper fonamental a l'hora de garantir la urbanitat –paraula oblidada- de tots els ciutadans. Pel que fa a l'administració local, l'esmentada responsabilitat de les autoritats entenem que compet sobretot a l'àmbit de la prevenció, tot reservant a la resta de les forces i cossos de seguretat la lluita directa i especialitzada contra els grans delictes.

Plataforma per Catalunya es compromet a col·locar, en el centre de les seves prioritats, la cultura de la urbanitat als carrers i places de les nostres ciutats,

promovent un canvi radical d'actitud del poder local on la prevenció sociocultural del delictes, veritable tasca de les policies municipals però també del conjunt de la comunitat veïnal, passi a primer pla i assoleixi un alt grau de professionalitat alhora que d'intensa participació ciutadana.

5.1 - Increment de dotacions i formació de les policies municipals

Plataforma per Catalunya fomentará l'ampliació de les plantilles i la dignificació professional de les policies municipals, així com el seu acostament al ciutadà. Calen més guàrdies urbans que passegin a peu pels carrers de la ciutat i donin a la gent del barri una sensació de seguretat, controlant de manera contínua les petites transgressions de les normes que, sobretot per part dels joves, es poden convertir més tard en autèntiques pautes delictives fundades en una subcultura de la transgressió que inclou el consum de drogues, el gamberrisme, la kale borroka, etcètera. La idea d'aquesta policia ha de ser que el respecte a la norma és un valor en si mateix, independentment de minsa importància aparent del bé protegit. A les ciutats, és menester aplicar un control capil·lar de la norma administrativa bàsica a fi de fonamentar, en la consciència col·lectiva, la gravetat de l'esfera penal on es cometen primer les faltes i, finalment, es delictes. Aquesta cultura de la urbanitat, per part de la policia, remet a una més àmplia formació en la normativitat que les mateixes autoritats, més enllà de tot corporativisme, han de respectar com el bé més sagrat de la seva pròpia cultura professional.

5.2 - Col·laboració ciutadana

Plataforma per Catalunya entén que la seguretat és cosa de tothom i que, per tant, els ciutadans no han d'inhibir-se davant situacions que poden suposar una amenaça per a la comunitat veïnal. El nostre partit, recollint l'experiència de la community policing a d'altres països occidentals, subvencionará tota una xarxa d'Entitats Cíviques que, a banda de les tasques encomanades en el Programa Cultural "Ciutadans per un Projecte Ètic" pel que fa a la defensa i promoció dels Drets Humans, col·laborin directament amb la policia municipal i protecció civil en forma de patrulles ciutadanes, informació sobre situacions de risc, presència d'immigrants il·legals, tràfic de drogues, gamberrisme, associacions o grups que defensin la lluita armada a casa nostra, etcètera. A més, aquestes entitats planificaran actuacions de tot tipus, com ara exercir un control difús d'urbanitat, informació als conciutadans sobre estratègies per evitar robatoris i comportament d'autodefensa durant l'encontre amb el delinqüent, ajut en situacions de crisi, recolzament a veïns que hagin patit delictes, col·laboració amb la policia per a l'aclariment de presumptes fets criminals, detecció i denúncia de llocs deteriorats i altres actuacions adients. Es tracta d'implicar la comunitat veïnal, i sobretot els joves, en una cultura de la normativitat que comença al carrer i que, a llarg termini, exerceixi una

una funció preventiva del delictes, avortant l'aparició de zones degradades i subcultures de la transgressió des del seu mateix naixement.

5.3 - Mesures arquitectòniques i de televigilància

Plataforma per Catalunya establirà, en els seus programes urbanístics, mesures arquitectòniques de seguretat ciutadana basades en la idea de "l'espai defensable", tot incorporant-hi els mitjans materials més avançats per a exercir un control capil·lar dels espais públics de la ciutat i coordinant aquests dispositius tecnològics amb la xarxa d'Entitats Cíviques esmentada en el punt anterior.

6. URBANISME

La política urbanística de Plataforma per Catalunya serà una perllongació lògica de la seva política social. En aquest sentit, el nostre partit donarà prioritat absoluta a la realització del mandat constitucional en matèria de vivenda: "Tots els espanyols tenen dret a gaudir d'una vivenda digna i adequada. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes adients per a fer efectiu aquest dret, regulant la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per a impedir l'especulació" (Constitució Espanyola, art. 47). Tanmateix, la política actual de les administracions locals és exactament la contrària: els poders públics no sols no impedeixen l'especulació, sinó que són ells mateixos els qui especulen. En efecte, l'estratègia dels nostres ajuntaments és restringir l'oferta del sòl edificable a fi de generar l'augment artificial dels preus, tot plegat amb l'excusa de beneficiar -via IBI- les exhaustes hisendes locals. D'aquesta manera, el dèficit permanent provocat per la mala gestió i el malbaratament dels recursos es carrega a les esquenes dels ciutadans.

A llocs com ara Barcelona, l'esmentada pràctica antidemocràtica ha tingut conseqüències tràgiques que són una anticipació del futur que li espera a Catalunya: la ciutat comtal perd població després de vint anys d'administració municipal socialista. En definitiva, la gent marxa perquè senzillament no pot pagar els preus astronòmics de la vivenda, convertida, gràcies als nostres polítics d'esquerres, en un article de luxe.

6.1 - El cost social de la corrupció

La situació econòmica dels ciutadans catalans gira al voltant de la vivenda, la qual retalla llur poder adquisitiu real fins a extrems intolerables. No altres són els fets, però els polítics callen perquè el cost inacceptable d'aquest bé bàsic és el resultat de les seves malifetes. Car no es tracta sols de finançar les hisendes locals, és a dir, la nòmina mensual de l'alcalde i els regidors, amb tota la filera de paràsits que els segueixen darrere, sinó del finançament il·legal dels partits i de l'enriquiment personal salvatge de la classe política més enllà de tota legalitat. Els mecanismes són prou coneguts:

- a) en el disseny dels plans urbanístics, s'atribueixen les zones d'urbanització densa a qui estigui disposat a pagar a l'alcalde o al regidor d'urbanisme una determinada quantitat;
- b) els terrenys de menys valor poden requalificar-se en qualsevol moment, de manera que si algú els compra a un preu baixíssim i es posa d'acord amb un alcalde espavilat per a requalificar-los tot seguit, farà un negoci rodó sense ni tan sols ser propietari i per la via d'un crèdit que es paga al dia següent de la

venda prèviament pactada amb la immobiliària;

c) les reparcel·lacions dels terrenys, basades en criteris tècnics de la més alta complexitat, les pot realitzar l'ajuntament de manera que, de forma casual, els especialistes i professionals de l'urbanisme afavoreixin determinades persones que després seran molt generoses amb els titulars del poder local;

d) les llicències també depenen de l'ajuntament, el qual les denegarà, o les concedirà a canvi de la corresponent propina., etcètera. Ara bé, aquestes pràctiques no surten gratis. Qui paga al polític ho fa amb gust perquè sap que els diners no surten de la seva butxaca, sinó que repercuteixen en el cost final del producte. Així, es calcula que 1/3 del preu de la vivenda és el resultat de la corrupció, càrrega que s'afegeix a l'augment provocat per l'especulació.

6.2 - Mecanismes interns de control

Plataforma per Catalunya vol tallar de soca-rel l'espiral incontrolada dels preus de l'habitatge. Tanmateix, aquesta fita sols es pot assolir si es combat la corrupció de forma eficaç. A tal efecte, el nostre partit legislarà una inspecció d'afers urbanístics que tingui seu a les diputacions provincials i als consells comarcals, on els ciutadans puguin adreçar-se i denunciar, sense cap mena de despeses en advocats, les pràctiques fraudulentament dels ajuntaments. Les esmentades inspeccions han de comptar amb prerrogatives suficients per aturar les obres de forma immediata quan existeixin indicis de corrupció.

Plataforma per Catalunya no vol retallar les competències municipals, sinó establir mecanismes interns de control de la gestió local. En aquest sentit, proposa que siguin els mateixos afectats, els ciutadans, els qui fiscalitzin els afers urbanístics mitjançant Entitats Cíviques que, aplicant el principi de transparència, puguin reclamar en qualsevol moment la documentació necessària per a obtenir un dictamen tècnic d'arquitectes i juristes independents de l'alcalde o designats per sorteig. Evidentment, les Entitats Cíviques hauran de treballar en estreta col·laboració amb l'esmentada inspecció d'afers urbanístics, canalitzant les denúncies dels ciutadans de manera seriosa i argumentada.

6.3 - Per una nova política d'habitatge

Cal lluitar també contra l'especulació, la qual cosa suposa començar pels municipis. Plataforma per Catalunya no vol lliurar als mecanismes del mercat tots els terrenys que els ajuntaments retenen artificialment a fi d'alterar el preu de les coses i, tot seguit, inflar la recaptació de l'IBI. La idea que la vivenda és un bé social de la mateixa naturalesa que l'educació, la sanitat o el medi ambient, implica que han de ser els poders públics els qui garanteixen als ciutadans la seva proliferació fluida a un preu assequible. L'existència de pisos de protecció oficial és ja un reconeixement d'aquest fet dins el marc del

mandat constitucional. Plataforma per Catalunya proposa impulsar els pisos de protecció oficial en règim de propietat o de lloguer com a primer pas per a augmentar la taxa de natalitat dels ciutadans autòctons.

Pel que fa als pisos de propietat, han de sortir del mercat a fi de no afavorir l'espiral especulativa. Els pisos de protecció oficial únicament es podran vendre quan estiguin totalment pagats, i el preu no el marcarà el mercat sinó l'augment del cost de la vida, adoptant com a referència el preu de compra inicial i l'IPC. Aquesta política, si arriba a tenir les dimensions adequades, restringirà la demanda de pisos no oficials i farà aturar l'apujada de preus, extirpant d'un cop el càncer de l'especulació immobiliària.

Plataforma per Catalunya vol aconseguir els mateixos percentatges de règim de lloguer que existeixen a Europa i que arriben fins al 50%. En aquest sentit, i a banda dels pisos de propietat de protecció oficial, que són necessaris sobretot com a arma contra l'especulació, el nostre partit promourà la construcció de pisos de propietat municipal amb lloguers socials que no ultrapassin el 25% del salari mínim interprofessional. De manera que els ajuntaments no es desprendran del seu patrimoni, sinó que més aviat l'enriquiran, incidint de pas sobre el mercat de lloguer en el sentit d'una davallada generalitzada de preus.

6.4 - Criteris d'adjudicació de vivenda pública

Plataforma per Catalunya reclama una absoluta transparència en l'adjudicació dels pisos de protecció oficial i la fi dels dogmes de l'esquerra aristocràtica que, basats en la "discriminació positiva", afavoreixen els immigrants. Els catalans tindran sempre prioritat en l'adjudicació de vivendes públiques i es revisaran totes les adjudicacions que s'hagin realitzat de manera il·legal en perjudici de famílies autòctones.

6.5 - Circulació vial

L'increment anual de l'ús dels vehicles a la ciutat és un fenomen constant i sense aturador. La recent creació de cinturons perifèrics ha contribuït en gran mesura a minvar els efectes nocius de l'ús incontrolat del cotxe a la ciutat. Plataforma per Catalunya pensa, tanmateix, que aquestes mesures no són suficients. La salut dels ciutadans és cada dia empitjorada per la creixent contaminació acústica i l'increment de la pol·lució de l'aire. La cultura del cotxe forma part de la societat de consum i resulta incompatible amb qualsevol política ecològica seriosa.

Plataforma per Catalunya proposa adoptar unes mesures excepcionals respecte a aquest tema:

- a) incrementar el nombre de places de pàrking obligatòries a totes les noves construccions;
- b) ampliació de les zones blaves a preus més econòmics i veritable control dels horaris d'estacionament a les zones de càrrega i descàrrega;
- c) promoció del carril-bici seguint el model de ciutats més avançades com ara Amsterdam, amb sancions molt importants per als vehicles que envaeixin aquests carrils;
- d) creació de noves illes de vianants i d'horaris de circulació restringida per als carrers propers als nuclis històrics de les ciutats;
- e) promoció del transport públic amb energies alternatives, dels tramvies i els suburbans, reservant el cotxe per als desplaçaments entre ciutats;
- f) descomptes de benzina per a cotxes que vagin ocupats per quatre passatgers;
- g) abonaments especials de transport públic per a persones que, per raons de feina, hagin de desplaçar-se de manera habitual per la ciutat.

6.6 - Ecologia i medi ambient

El respecte al medi ambient ha de ser prioritari. Un urbanisme sostenible protegirà sempre el medi ambient. La destrucció de l'ecosistema és una de les conseqüències del materialisme sense fre de la nostra societat de consum, que palesa la radical oposició entre consumisme i benestar. La construcció massiva i la corrupció política han transformat les persones en simples consumidors amb les greus conseqüències ecològiques i desastres mediambientals que tots coneixem: desaparició de zones humides, desviament sistemàtic dels torrents i de les lleres, impermeabilització de les terres agrícoles, creació de zones inundables... De tot això se'n deriven les catàstrofes naturals i les inundacions periòdiques que patim.

Plataforma per Catalunya prohibirà la instal·lació de càmpings a les zones inundables. La franja litoral, sotmesa a les fortes pressions de la promoció immobiliària i de la massificació turística, gaudirà d'una especial protecció. La implantació massiva de grans superfícies ha desembocat a la quasi desaparició del comerç artesanal. Rebutjarem l'urbanisme col·lectivista que desestructura, uniformitza i afavoreix els guettos i la delinqüència. Potenciarem, en canvi, l'arquitectura ecològica: per les seves formes, colors i volums, pel respecte al medi natural i cultural de l'entorn, per la conservació de l'estil tradicional de cada lloc.